

МАЙЦИ СИ

Отъ мъничко пеленаче
и до възрасть зрѣла
ти за мене, майко мила,
миръ не си видѣла.

Денонощно бдишъ надъ мене
съ трепетъ на сърдцето,
ти за менъ си ангелъ Божи,
слѣзълъ отъ небето.

Съ погледъ нѣженъ и усмивка,
какъ ме сладко галишъ
и въ душа ми за надежди
буенъ огънь палишъ.

Ти звезда си, що ми свѣти
въ тъмно да не скитамъ:
научи ме, Боже мили,
какъ да я почитамъ.

Ст. Братовановъ

СВѢТУЛКА ВЪ МОЕТО СЪРДЦЕ

Всѣка сутринь, когато звъна на училищнитѣ камбани
възвести часа за тръгване на училище, и босоногитѣ
селски палавци тръгватъ на върволици, въ душата ми
възкресяватъ спомени отъ моитѣ детски години.

Израстнахме срѣдъ хлѣбороднитѣ ниви, ведно съ
майкитѣ си, наведени надъ тежкитѣ джбови рала, съ
тежка мжка въ сърдцата и обилна влага въ очитѣ.
А бацитѣ ни се биеха за свободата на поробени родни
краища. Много рѣдко радостъ запърполваше въ сърдцата
ни. И въ тѣзи дни на тежка скръбъ ни дойде леля Ка-
лина на гости. Тя ни откри единъ новъ свѣтъ, който
до тогава бѣ чуждъ за насъ. И днесъ я виждамъ сед-
нала на миндера, съ грѣщи отъ дълбока мъдростъ очи,
окръжена отъ насъ, селскитѣ махленчета, да реди чудни
приказки и пѣсни. Ние се унасяхме отъ словата ѝ, за-
бравяхме игритѣ и глада си. Единъ день я запитахъ:

— Отъ кжде, лельо, знаешъ тѣзи сладки приказки?

Тя ме погледна съ чернитѣ си дълбоки очи, бръкна
въ джеба си и извади лъскавъ ключъ. Следъ това се